

معرفی برخی فاکتورهای لازم برای دانشگاه کارآفرین: آوردن روحیهی کارآفرینی به کلاس درس

هاشم نخعی نژاد^۱

دانا ردفورد^۲

چکیده

امروزه مدیران آموزشی و اساتید شدیداً تشویق می‌شوند که برنامه‌های آموزشی و تحصیلی ایجاد کنند که متناسب با این دنیای دائماً در حال تغییر باشد؛ در عین حال انگیزه و توان یادگیری و بازآآوری دانشجویان را نیز ارتقاء دهد. از جهتی موضوع دانشگاه کارآفرین در سرتاسر جهان مورد بحث و کاربرد می‌باشد، علی‌الخصوص در اتحادیه اروپا، نروژ و بریتانیا که اقتصاد دانشگاه محور آن‌ها مشهور است. دانشگاه کارآفرین می‌تواند محیط حمایتی - آموزشی قدرتمندی بیافریند که فرصت تبدیل نمودن ایده به عمل را به دانشجویان بدهد. فراتر از هدایت دانشجویان برای آزمون، بروز دادن صلاحیت‌های کارآفرینانه نیز برایشان حیاتی است. هر دانشگاه کارآفرین از کلاس درس شروع می‌شود، و رفته‌رفته در جامعه بروز و نمود پیدا می‌کند، بنابراین آموزش کارآفرینی اساس یک دانشگاه کارآفرین است. برای آموزش کارآفرینی مؤثر، ما به چیزی بیش از صرفاً نگریستن و سخن گفتن نیاز داریم. در حقیقت ما نیازمند آموزش عالی پویا و خلاقانه هستیم. رویکردها و روش‌های آموزش کارآفرینی و کسب صلاحیت‌های کارآفرینانه در جهان بسیار گسترده و متعدد هستند. از جهت این‌که شباهت‌ها و قرابت‌هایی همچون جمعیت رو به سالمندی، تغییر الگوهای مهاجرتی، دگرگونی دیجیتال و فضای سایبری، و تغییرات آب و هوایی، بین جمهوری اسلامی ایران و اروپا وجود دارد. این مهم ما را بر آن داشت تا با بررسی رویکردها و روش‌های مختلف ایجاد فضای آموزش کارآفرینی در جوامع آکادمیک اروپایی، و مبنا قرار دادن برخی اصول کلی در فراهم آوردن روحیهی کارآفرینی در دانشجویان، دوره آموزشی آنلاینی را تدوین کنیم و از نتایج به دست آمده در آن، برخی روش‌های قابل استفاده در مراکز آکادمیک داخل کشور، را معرفی نماییم. روشی که در این مقاله به عنوان روش تحقیق آمده است روش "یاددهی-یادگیری" نام‌گذاری شده است، که در آن دانشجو در نقش مربی/استاد بدون دغدغه‌ی خاطر از مورد قضاوت واقع شدن توسط یک مرکز قدرت بالادستی، آزادانه و مستقلانه ایده‌پردازی می‌کند. تمرین‌بازینی/تصحیح تکالیف هم‌کلاسی‌ها در این روش دانشجویان را به سوی بهبود مستمر سوق می‌دهد و به عنوان محرکی برای ایجاد ذهنیت کارآفرینی در مربیان و دانشجویان در نقش مربی، در کلاس و خارج از کلاس درس عمل می‌نماید. در حقیقت تمرین ارزیابی یا تصحیح هم‌کلاسی و مشارکت دانشجویان در مباحث گروهی را می‌توان به عنوان مرحله‌ی زیربنایی در بنا نهادن یک طرز فکر و محیط کارآفرینانه در کالج یا دانشگاه مورد تأکید قرار داد. در این روش در تقابل با ایده‌ها و تفکرات هم‌سانان، چالش کار تیمی و گروهی نیز می‌تواند تا حد قابل قبولی مرتفع گردد.

کلید واژه‌ها: آموزش کارآفرینی، صلاحیت‌های کارآفرینانه، آموزش پرورش، دانشگاه کارآفرین، بهبود مستمر

¹- Affiliated with ApplyPedia & UoPeople, Apply@applypedia.ir

²- Dana Redford, President of the Policy Experimentation & Evaluation Platform (PEEP) an NGO based in Lisbon, Portugal; <https://b2n.ir/s74340>; <https://ies.berkeley.edu/people/dana-redford>